स आध्यो ऽल्पन्कुरुक्षेत्रं समया चचार । अन्यतःप्लक्षेति बिसवती । तस्यै ह ऽध्यक्षेन वव्राज । तद्ध ता अप्सरस आतयो भूत्वा परि पप्लुविरे । तं हेयं ज्ञात्वोवाच । अयं वै स मनुष्यो यस्मिन्नहमवात्समिति । ता होचुः । तस्मै वा आविरसामेति । तथेति । तस्मै हाविरासुः । ता हायं ज्ञात्वाभिपरोवाद ।

5 हये जाये मनसा तिष्ठ घोरे । वचांसि मिश्रा कृणावावहै नु ।
न नौ मन्त्रा अनुदितास एते । मयस्करन्परतरे चनाहन् ॥

इति । उप नु रम सं नु वदावहा इति हैवैनां तदुवाच । तं हेतरा प्रत्युवाच ।

किमेता वाचा कृणवा तवाहम् । प्राक्रमिषमुषसामग्रियेव ।
पुनरवः पुनरस्तं परेहि । दुरापना वात इवाहमस्मि ॥

10 इति । न वै त्वं तदकरोर्यदहमब्रवम् । दुरापा वा अहं त्वयैतर्ह्यस्मि । पुनर्गृहानिहीति हैवैनं तदुवाच । अथ हायं परिप्लुन उवाच ।

सुदेवो अद्य प्रपतेदनावृत् । परावतं परमां गन्तवा उ ।
अधा शयीत निर्ऋतेरुपस्थे । अधैनं वृका रभसास अद्युः ॥

इति । सुदेवो ऽद्योद्वा बध्नीत । प्र वा पतेत् । तदेनं वृका वा श्वानो वाद्युरिति हैव तदु-

15 वाच । तं हेतरा प्रत्युवाच ।

पुनरवो मा मृथा मा प्र पप्तः । मा त्वा वृकासो अशिवास उ क्षन् ।
न वै स्त्रैणानि सख्यानि सन्ति । सालावृकाणां हृदयानि एता ॥

इति । मैतदा दधाः । न वै स्त्रैणं सख्यमस्ति । पुनर्गृहानिहीति हैवैनं तदुवाच ।

यद्द्विरूपा अचरं मर्तिषु । अवसं रात्रीः शरदश्चतस्रः ।
घृतस्य स्तोकं सकृदह्न आश्नाम् । तदेवेदं तातृपाणा चरामि ॥

इति । तदेतदुक्तप्रत्युक्तं पञ्चदशर्चं बह्वृचाः प्राहुः । तस्यै ह हृदयमाव्यथां चकार । सा होवाच । संवत्सरतमीं रात्रिमा गच्छतात् । तन्म एका रात्रिमन्ते शयिता से । ज्ञातं उ ते ऽयं तर्हि पुत्रो भवितेति । स ह संवत्सरतमीं रात्रिमा जगामेङ्गिरण्यविमितानि । ततो हैनमेकमूचुः । एतत्प्र पद्यस्वेति । तद्धास्मै तामुपप्र जिघ्युः । सा होवाच ।

25 गन्धर्वा वै ते प्रातर्वरं दातारः । तं वृणासा इति । तं वै मे त्वमेव वृणीष्वेति । युष्माकमेवैको ऽसानीति ब्रूतादिति । तस्मै ह प्रातर्गन्धर्वा वरं ददुः । स होवाच । युष्माकमेवैको ऽसानीति । ते होचुः । न वै सा मनुष्येष्वग्नेर्यज्ञिया तनूरस्ति यथेष्ट्वास्माकमेकः स्यादिति । तस्मै ह स्थाल्यामाप्याग्निं प्र ददुः । अनेनेष्ट्वास्माकमेको भविष्यसीति । तं च ह कुमारं चादाया वव्राज । सा ऽरण्य एवाग्निं निधाय कुमारेणैव ग्राममेयाय । पुन-

30 रेमीति । एत्तिरेभूतम् । यो ऽग्निरश्वत्थं तम् । या स्थाली शमीं ताम् । स ह पुनर्गन्धर्वानेयाय । ते होचुः । संवत्सरं चातुष्प्राश्यमोदनं पच । स एतस्यैवाश्वत्थस्य तिस्रस्तिस्रः समिधो घृतेनान्वज्य समिद्वतीभिर्घृतवतीभिर्ऋग्भिरभ्यो धत्तात् । स यस्ततो ऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति । ते होचुः । परोऽक्षमिव वा एतत् । आश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुरुष्व ।